

bringe en Forhøielse i Forflag. Eigesom der i § 36 er foreslaaet en Forhøielse af de nuværende Forsørgelser af 15 pCt., saaledes er der ogsaa ved de i § 13 opførte Beløb tilfugt en tilsvarende Forhøielse af de eventuelle Forsørgelser; men da man samtidig hermed, saaledes som foran nærmere forklaret, har foreslaaet indført den Forandring, at Minimumsbeløbene gjøres lavere og Maximumsbeløbene i tilsvarende Grad høiere end efter de nugældende Regler, for at tilvejebringe et større Spillerum for en billig Fastsettelse af Forsørgelsen i hvert enkelt Tilfælde, vil Overensstemmelsen imellem de i § 13 opførte Beløb og den i § 36 omhandlede Forhøielse af de nuværende Forsørgelser vise sig deri, at Gjennemsnitsbeløbene for hver Afdeling paa det Nærmeste blive de samme i begge Tilfælde. Dette Sidste gjælder dog kun med Hensyn til Krigsinvalidernes Forsørgelse, idet man, som ovenfor forklaret, ved den i § 13 foreslaaede Bestemmelse angaaende Fredsinvalidernes Forsørgelse netop har tilfugt fremtidig at stille dem noget gunstigere i Forhold til Krigsinvaliderne end efter de nugældende Regler.

Til lettere Oversigt skal man her sammenstille de forffjellige Satser efter de nugældende Love med Tillæg af 15 pCt. og efter nærværende Lovforslag saavel for Krigs- som for Fredsinvalider, idet der for hver Afdeling foruden Maximum og Minimum tillige tilføies Gjennemsnitsbeløbet, alle Beløbene omfatte i Kroner:

	Lov af 9. April 1851 og — 24. Februar 1858 med Tillæg af 15 pCt.	Lovforslaget.
Krigsinvalider		
1. Afd. 496. ^s , 547. ^a , 598 Kr.		440, 540, 640 Kr.
2. - 276, 310. ^s , 345 -		200, 300, 400 -
3. - indtil 241.5 -		indtil 260 -
Fredsinvalider		
1. Afd. 345, 370. ^s , 395. ^s Kr.		330, 405, 480 Kr.
2. - 178. ²⁵ , 209. ^{ss} , 241.5 -		150, 225, 300 -
3. - indtil 138 -		indtil 195 -

Til § 14.

Medens den fra den nugældende Lovs § 13 her optagne Bestemmelse i sin Almin-

delighed maa erkendes for at være i fuld Overensstemmelse med Lovens hele Anordning, bør der paa den anden Side formentlig tages Hensyn til, at den i Forhold til Tjenestetid og Tjenestegrad fastsatte Del af Forsørgelsen (nærværende Lovforslags § 13 a.) i særdeles mange Tilfælde er saa lille, at den, naar den øvrige Del af Forsørgelsen er inddraget, fordi Vedkommende maa anses for helbredet eller ikke længer trænger til Statens Forsørg, maa siges at være uden Betydning som Pension for den Paagjældende. Ogsaa for Statsklassen ere disse smaa Beløb, selv i samlet Sum, af meget ringe Betydning i finantiel Henseende, hvorimod deres maanedlige Anvisning i Forbindelse med den Omstændighed, at de netop paa Grund af deres ringe Betydning ideltig henstaa i længere Tid som Udgiftsrestancer, medfører en Besværlighed, som ikke staar i et passende Forhold til deres Værdi for den Paagjældende. Af Hensigtsmæssighedsgrunde er det derfor her foreslaaet, at ogsaa denne Del af Forsørgelsen, naar den ikke naar et Beløb af 30 Kr. aarlig, skal bortfalde i de Tilfælde, hvort Forsørgelsen som saadan inddrages.

Til § 15.

Naar Lovens § 14 (svarende til Lovforslagets § 15), 1ste Stykke, ved at angibe de Hensyn, hvorefter Forsørgelsens Størrelse i hvert Tilfælde skal bestemmes, har indskudt Ordene „navnlig for Invalider af 3die Afdeling“, maa man tilraade at udelade dem i nærværende Lovforslag. Man skjønner ikke, hvorfor disse Regler for Invalidforsørgelsens Fastsettelse, der, som tidligere omtalt, netop ere Grundreglerne for Lovens hele Forsørgelsesprincip, særlig for en enkelt Invalidafdeling skulde have fortrinsvis for Die, og man er derfor tilbøielig til at tro, at den nævnte Indskudssætning skyldes en Fejlsætning af, at den snevre Plads imellem Maximum og Minimum af Forsørgelsesbeløbene i 1ste og 2den Afdeling, som ovenfor udviklet, i høi Grad indskrænkede Lovreglernes Anvendelse for disse Klassers Vedkommende. Dette Sidste er allerede foreslaaet forandret, og da de heromhandlede indskudte Ord, skjøndt de i Virkeligheden ikke